

ръзва на нѣкои мѣста, почти до основата имъ, цѣлитѣ варовити пластове, дебели 80—100 м.

Литологическиятѣ белегъ на ценоманскитѣ слойове е твърде еднообразенъ; тѣ състоятъ почти изключително отъ варовици, по-вечето свѣтли, бѣли, намѣста слабо-синкави или сиво-пепеляви; но между тѣхъ забелязватъ се и рѣждиво, отчасти ужълто боядисани. Въ горнитѣ части тѣ сѫ твърди и изпълнени съ кремъчни ядки, а по-ниско кремъцитѣ ставатъ по-рѣдки, а на мѣста даже съвѣршено отсѫтствуваатъ. По долината на р. Витъ въ тѣхъ могатъ да се констатиратъ, макаръ рѣдко и зелени глауконитни зрѣнца.

Повръхността на ценоманскитѣ варовици е на много мѣста оголена и представлява частични карестови явления, на други пъкъ тя е покрита съ орна прѣсть и засѣяна съ зеленина, или залѣсена съ дѣрвета.

Въ Искърския проломъ, гдѣ ерозивнитѣ действия на водитѣ сѫ открили хубави разрѣзи, може да се види разположението и съставътъ на голѣма част отъ ценоманския варовитъ комплексъ. Най-долу излизатъ синкави, или сиво-пепеливи варовици, които съдѣржатъ черни кремъчни парчета, а въ по-високъ хоризонтъ сѫщите преминаватъ въ свѣтло-сиви или бѣли варовици, запълнени съ гнѣзда отъ жълто-восъченъ и бѣлизнявъ кремъкъ. Разположението на кремъка не е на всѣкажде еднакво; той образува на мѣста цѣли легла и неправилни гнѣзда и до толкова е изобиленъ, щото придава на цѣлата скала кремъченъ изгледъ, когато пъкъ на други той е по-рѣдъкъ.

Ценоманскитѣ варовици напластени сѫ, както въ дебели така сѫщо и въ тѣнки банки, наклонени къмъ северо-изтокъ, подъ жгълъ 10—15°. Тѣ лежатъ въ пълна конкорданция, транегресивно върху флишкия фациесъ на баремския катъ и сѫ твърде бѣдни на фосили. Въ тѣхъ най-често се срѣщатъ: *Terebratula* sp., *Inoceramus concentricus* Park. (=*Inocer. striatus* Mant.), *Inoceramus* sp. подобенъ отъ една страна на *Inocer. Brongniarti* Sow., а отъ друга на *Inocer. labiatus* Schloth., сѫщо *Inoceramus* sp. подобенъ до негде само на *Inocer. Cripsi* Mant., *Plicatula spinosa* d'Orb., *Exogyra columba* Lam., *Exogyra conica* d'Orb., *Scaphites* n. sp. Отъ всички обаче най-изобилни сѫ *Exogyra*-итѣ.